

Noviny z Poviny

Ročník VIII. ❧❧ OKTÓBER 2018 ❧❧ Časopis občanov obce Povina

„TÝMTO VOLEBNÝM OBDOBÍM KONČÍM SVOJE PÔSOBENIE AKO STAROSTKA NAŠEJ OBCE. CHCEM SA VÁM VŠETKÝM POĎAKOVAŤ ZA SPOLUPRÁCU,“
hovorí Margita Šplháková,
starostka Poviny str.2

„Žiaci našej školy nám robia veľkú radosť“,
hovorí
Mgr. Ľubomír
Kobeda,
riaditeľ ZŠ
v Povine
str.4.

Ján Kocúr z Poviny je šikovným poslancom, ale ešte šikovnejším hokejovým trénerom
str.11.

Únia žien pri prípravách osláv výročia obce bola nápomocná všade, kde bolo potrebné

Vážení spoluobčania!

Týmto volebným obdobím končím svoje pôsobenie ako starostka našej obce. Funkciu starostky som vykonávala 28 rokov, 3 roky som bola predsedníčkou MNV v Povine.

Počas svojho pôsobenia som sa snažila robiť všetko v prospech obce a vás - našich občanov. Keď som nastúpila do funkcie, obrovský problém bola voda v obci. V dolnej časti od leta do zimy sa voda odstavovala a púšťala len na pár hodín. Tak som začala s výstavbou obecného vodovodu. Keďže pramene v obci boli nepostačujúce, bolo nutné urobiť napojenie na skupinový vodovod Nová Bystrica. Postupne sa začala aj plynifikácia. 36% stavby hradili plynárne, zvyšok zabezpečovala obec. Postupne sa pristavil obecný úrad s požiarnou zbrojnicou, dom smútku a všetky cesty boli vyasfaltované, nakoľko miestne komunikácie boli prašné. Postavili sme Dom smútku, zrekonštruovali ZŠ s MŠ, zrekonštruovaný bol Urbársky dom, postavené bolo multifunkčné ihrisko, zrekonštruované bolo verejné osvetlenie a obecný rozhlas. Pre bezpečnosť občanov je v obci nainštalovaných 8 kamier. V ZŠ bolo vybudované viacúčelové asfaltové ihrisko, postavili sme 6 nových autobusových čakární, vykonala sa komasácia s vybudovaním piatich nových prístupových ciest, vďaka čomu sa obec rozrastá. Vybudovaná bola aj kanalizácia a ďalšie miestne komunikácie, ktoré boli výstavbou zničené a zrekonštruovaná bola cesta III. triedy cez obec. V obci sú postavené dva 16 bytové domy a pribudli nám občania aj deti do školy. V uplynulom roku boli zrekonštruované sociálne

zariadenia v ZŠ s MŠ.

Za všetko, čo sa v obci vybudovalo, chcem poďakovať poslancom siedmich obecných zastupiteľstiev, ktoré mi boli oporou a pomocou, ako aj mojím zástupcom.

Ďakujem pracovníckam obecného úradu za ich prácu a pomoc pri všetkých akciách v obci. Nemôžem zabudnúť na ľudí, ktorí sa aktívne zapájali pri prácach v obci a organizovaní podujatí, a to Jolane Petrekovej, Vladimírovi Trúchlemu, Mariánovi Bendovi, Jánovi Kocúrovi, Jozefovi Damaškovi, Vlaste a Ervínovi Paršovcom, Ivanovi Spišiakovi, Františkovi Mrmusovi, Jánovi Bendovi, Petrovi Vargovi, Emilovi Šefarovi, Únii žien a jej predsedníčke Jane Bendovej a aj Poľovnímu združeniu Kremienok. Ich pomoc je neoceniteľná. Ďakujem všetkým sponzorom, ktorí prispievali na akcie v obci ako Deň matiek, Deň dôchodcov, MDD, Mikuláš a Obecné oslavy. Moje srdečné ďakujem patrí Pozemkovému združeniu súkromných vlastníkov lesov, Urbariátu Povina, Vladimírovi Trúchlemu, Poľovníckemu združeniu Kremienok, Róbertovi Jakubíkovi z KNM, Vlaste Paršovej, Albínovi Brodňanovi, Jánovi Belanovi st. aj mladšiemu a Ing. Pavlovi Šutému.

Nakoniec moje veľké ďakujem patrí všetkým spoluobčanom. Bola som tu vďaka VÁM a pre VÁS. Všetko, čo som robila, som robila preto, aby naša obec bola krajšia, aby sa nám v nej lepšie žilo. Bolo mi ctou pre Vás pracovať, vážení spoluobčania!

A na záver chcem do ďalších rokov popriať našej obci veľa ochotných a zanietých ľudí pre rozvoj obce, všetkým našim

občanom prajem zdravie, pokoj, lásku a vzájomné porozumenie.

Margita Šplháková
starostka obce Povina

Známy – neznámy Rudolf Mozol'

Starší obyvatelia obce Povina si dobre pamätajú na pána Rudolfa Mozola, ktorý celé desaťročia navštevoval obecné akcie s fotoaparátom v rukách. Bol takmer neodmysliteľnou súčasťou všetkých spoločenských podujatí. Okrem vášne k fotografovaniu mu nechýbala ani chuť byť súčasťou spoločenského života aj v iných oblastiach. Organizoval brigády, robil relácie do miestneho

rozhlasu, chodil medzi mladých a pomáhal im s rôznymi aktivitami. Tak tomu bolo v sedemdesiatych rokoch. Pána Mozola mala možnosť osobne poznať aj pracovníčka obecného úradu Janka Bendová, ktorá nám o ňom povedala: „Keď sme v roku 1998 chystali oslavu 560. výročia obce, pátrali sme po histórii, obnovoval sa erb, obecná vlajka a všeličo iné, čo

k tomu patrí. V tom čase bol pán Mozol' z našej obce už odšťahovaný v Solčiankach, ale napriek tomu nás často navštevoval. Práve vtedy nám priniesol staré fotografie, kde bola zachytená naša obec a život v nej. Niektoré snímky boli aj 50 rokov staré. Pán Mozol' ich mal pekne zoradené podľa obsahu, s podrobným popisom. Veľmi nám tým pomohol. Vtedy mi skrsla myšlienka vystaviť ich, aby to videli aj ostatní.“

Výstava sa naozaj uskutočnila a napriek amatérsky vyrobeným stojanom mala

v čase osláv obce veľký ohlas nielen u samotných obyvateľov, ale aj u návštevníkov obce. Aj tento rok, v rámci príprav 580. výročia prvej písomnej zmienky o obci Povina využili organizátori šikovnosť svojho rodáka a jeho fotky považujú priam za poklad. Aj keď sa pripravovalo vydanie monografie o obci a sumarizoval sa potrebný materiál, vďaka p. Mozolovi bolo naozaj

ktoré sú spracované na tabuľovom podklade a osadené natrvalo. Občania po ich vzhliadnutí sú často dojatí. „Veľká vďaka patrí pánovi Rudolfovi Mozolovi, ktorý nám svojou zručnosťou a dôvtipom zabezpečil krásne spomienky,“ povedala pani Janka Bendová. „Práve pri zbieraní podkladov

a rôzneho materiálu pre vydanie spomínanej monografie som natrafila aj na informácie, ktoré mi ucelili obraz o živote p. Mozola. Naš rodák stihol, okrem toho, že s manželkou spoločne vychovali päť detí, toho naozaj veľa.

Z kroník, fotografií a rôznych písomností sme sa dozvedeli, že Rudolf Mozol' bol majster odborného výcviku v ZVL-ke Kysucké Nové Mesto, bol poslancom MNV v Povine, poslancom ONV v Čadci, vedúcim miestneho kultúrneho strediska, dobrovoľným hasičom, futbalistom, fotografom aj kroni-

károm. Hral na harmoniku v miestnej kapele, premietal filmy, svojpomocne rekonštruoval MKS, organizoval brigády a obecné zábavy. V roku 2008 mu bola udelená Cena obce Povina za prínos pre obec, pri príležitosti 570. výročia prvej zmienky o obci. Viem že tento rozhovor ste chceli robiť s ním. Žiaľ, jeho zdravotný stav to nedovoľuje. Ale naša vďaka za jeho prácu, ktorá je nadčasová, ho určite poteší pri čítaní týchto riadkov. Ďakujeme.“

(ďur)

z čoho vyberať. Prispel k tomu aj ďalší nadšenec p. Anton Bíleš z Kysuckého Nového Mesta, zberateľ histórie, ktorý navštívil p. Mozola za účelom získania vzácnych informácií o minulosti učilišťa pri ZVL v KNM. Domov priniesol viac ako 2000 fotografií zo života nielen spomenutej školy, ale aj obce Povina. Vydavateľ monografie bol nadšený. Okrem toho, že fotografie p. Mozola využil pri tvorbe monografie, navrhol urobiť z nich aj výstavu. A tak dnes zdobia steny v Miestnom kultúrnom stredisku v Povine zachytené historické okamihy,

„Noviny z Poviny“, časopis občanov obce Povina. Vydáva – Obec POVINA, 023 33 Povina, IČO: 00314200, t.č.: 041/4211421, email: obecpovina@stonline.sk, www.obecpovina.sk
Predsedníčka redakčnej rady: MARGITA ŠPLHÁKOVÁ, starostka obce.
Informácie z obecného úradu: Jana Bendová a Stanislava Tomašcová. Redakčný dohľad, odborné korektúry, návrh grafiky, spracovanie materiálov zabezpečuje Vydavateľstvo „HELENA“ so sídlom v Šali, IČO: 34644237 a šéfredaktorka KYSUCKÉHO ŽURNÁLU Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, promovaná žurnalistka. Redaktorky: Júlia Jaššová, Mária Ďuranová.

Grafika: Peter Orbán – ZoxóPress.

Ročník VIII, OKTÓBER 2018. Náklad 500 ks, plnofarebne. Nepredajné.

Časopis nájdete aj v e-podobe na webstránke obce: <http://www.obec-povina.sk/>

„Žiaci našej školy nám robia veľkú radosť“, hovorí Mgr. Ľubomír Kobeda, riaditeľ ZŠ v Povine.

Základná škola v Povine má naozaj bohatú históriu. Vyučovanie v ľudovej škole sa začalo 14. januára 1929 pod vedením učiteľky a zároveň správkyne Kláry Múčkovej, s počtom žiakov 44. Vyučovanie bolo poldenné, realizované v dopoludňajších hodinách. Prvou žiačkou, ktorá opustila školské lavice štátnej školy bola Serafína Jančígová z Tatar. Odvtedy prešlo už veľa rokov a v súčasnosti má škola v Povine celkom iný vzhľad aj charakter. Od roku 1997 je jej riaditeľom Mgr. Ľubomír Kobeda, ktorý nám porozprával o novinkách, ale aj o každodenných starostiach spojených so životom školy.

o Čo riaditeľa Základnej školy v Povine momentálne najviac teší a čo trápi?

- Už niekoľko rokov ma veľmi trápi nízky počet žiakov, čo je asi problém viacerých škôl. Detí je stále menej, keďže počet narodených neustále klesá, čo má dopad aj na finančné prostriedky pre našu školu. Aby sme udržali jej chod na požadovanej úrovni, musíme žiadať o dofinancovanie, avšak nie vždy nám bolo vyhovené. Veľkou oporou v riešení tohto problému je náš zriaďovateľ

- Obecný úrad v Povine pod vedením pani starostky obce a obecného zastupiteľstva.

Na druhej strane, stále ma teší samotná práca pedagóga, teda práca s deťmi našej školy. Mám vyštudovanú aprobáciu Telesná výchova – Biológia, ale keďže úväzok riaditeľa je skrátenej, v súčasnosti učím len biológiu. Na nedostatok práce sa však nemôžem sťažovať ani najmenej, práve naopak... Okrem samotnej práce s deťmi ma nesmierne teší, že naša škola je výborne vybavená kompletným školským areálom, ktorý je tvorený školskou budovou, budovou telocvične a školskej dielne, budovou školskej jedálne a školského klubu detí. Do areálu patrí aj viacúčelové ihrisko s umelým povrchom, športový areál s asfaltovým ihriskom, preliezkami

a pevným stolom na stolný tenis, ktoré sme získali vďaka nášmu zriaďovateľovi. V rámci projektov financovaných zo štrukturálnych fondov EÚ sa všetky budovy školy obnovili, máme slušné vybavenie učebnými pomôckami, počítačovou technikou, interaktívnymi tabuľami. Súčasťou telocvične je posilňovňa, sauna a pohybové štúdio so stolnotenisovými stolmi. Keďže v roku 2008 bola naša základná škola spojená aj s materskou školou, tešia ma aj vynovené priestory materskej školy, detské dopravné ihrisko a detské ihrisko, nakoľko vďaka nášmu zriaďovateľovi aj tu prebehla výrazná rekonštrukcia.

elokovaného pracoviska Základnej umeleckej školy v Kysuckom Novom Meste v našej škole. Deti tam môžu navštevovať hudobné, spevácke a tanečné odbory s folklórnym zameraním a okrem toho, že dosahujú výrazné výsledky na súťažiach, stali sa ich vystúpenia neoddeliteľnou súčasťou kultúrnych podujatí nielen v našej škole, ale aj v našej obci.

o Vidíte rozdiel v správaní medzi dnešnými školákmi a tými z minulosti?

- Rozdiel tu je evidentný. Podmienky výchovy detí, ale aj podmienky ich vzdelávania sa značne zmenili. Ja si však veľmi vážim žiakov našej školy hlavne preto, lebo sú to deti, čo sa týka ich správania, veľmi slušné, vďačné, milé a usilovné. Sú to proste deti dnešnej modernej doby, ale našťastie, stále minimálne ovplyvnené nie najlepšou detskou morálkou, s ktorou sa môžeme stretávať v mestách. Musím preto pochváliť rodičov našich žiakov za ich výchovu J.

o Aké máte najbližšie plány?

- Veľmi nás potešila správa o pridelení finančných prostriedkov na rekonštrukciu objektu telocvične, v rámci ktorej bude realizovaná výmena zničenej podlahy, oprava zatekajúcej strechy nad prístavbou telocvične a obnovenie sociálnych zariadení, ktoré už nespĺňajú hygienické požiadavky. Tešíme sa aj na naše každoročné tradičné podujatia, ako sú Stretnutie s Mikulášom, Vianočné trhy, Vianočná besiedka, Katarínska zábava pre rodičov a priateľov školy, Detský karneval, Noc s Andersenom, oslava MDD, ale aj na aktivity vlastných záujmových útvarov, náučné a tvorivé podujatia pre žiakov, ktoré sa stali neoddeliteľnou súčasťou ich výchovy a vzdelávania.

(ďur)

o Akými najnovšími úspechmi sa môžu pochváliť vaši žiaci?

- Žiaci našej školy nám robia veľkú radosť. V predmetových a športových súťažiach a olympiádach dosahujú skvelé výsledky. Teší nás každý úspech, z tak malého počtu žiakov je dosť náročné vybrať tých najšikovnejších... K najväčším úspechom v minulom školskom roku patrí 2. miesto na Majstrovstvách Slovenska vo vybijanej najmladších žiakov, výsledky a umiestnenia úspešných riešiteľov krajských olympiád z predmetov chémia, matematika a dejepis, účasť a dosiahnuté výsledky v ďalších športových, výtvarných a prírodovedných súťažiach. Za výrazný úspech považujem aj zriadenie

Deti MŠ, vľavo zástupkyňa pre materskú školu Jana Majdaková

V materskej škôlke v Povine vládne príjemná atmosféra

V materskej škôlke v Povine vládne mimoriadne príjemná atmosféra. Stačí vojsť dnu, trochu sa poobzerať a každý rýchlo pochopí, že pani zástupkyňa pre materskú školu Jane Majdakové, učiteľkám i ostatným zamestnancom zariadenia na tom, aby sa deti cítili v škôlke dobre, naozaj záleží. Priestory sú útulné, vyzdobené a do detailov upravené tak, aby lahodili každému detskému oku. Dokúpili sa počítače, interaktívna tabuľa, čím sa celé vybavenie škôlky ešte viac zatriktívnilo. Obec zrekonštruovala sociálne zariadenia a pravidelne upravuje aj školský dvor. V materskej škole sa urobila kanalizácia, rekonštrukcia elektroinštalácie, výmena sneholapačov a odtokových žlabov a zvodov. Všetko však stojí nejaké peniaze a v tomto smere nezastupiteľnú úlohu zohrali samotní rodičia detí, ktorí prostredníctvom 2% z daní radi pomáhajú, najmä, keď na vlastné oči vidia, že ich financie sú vynaložené efektívne. Radi však prispievajú aj iným spôsobom, či už treba niečo opraviť, vyrobiť alebo vylepšiť, vždy sa nájde nejaký ochotný rodič, ktorý pomôže. „Pán Karas zhotovil krásny drevený vláčik, obec finančne prispela na materiál a nátery, pani Duďeková pravidelne prispieva na výtvarné potreby a pomáha aj pri zabezpečení stavania májov, šarkaniád, stavbe snehuliakov, oslave MDD, nielen organizačne, ale aj vecnými cenami pre deti.

Obec Povina finančne prispieva pri všetkých akciách počas celého roka pre deti na sladkosti, prezradila pani zástupkyňa pre materskú školu.

Aj každodenný život v škôlke je pestrý. Učiteľky majú už dlhoročné skúsenosti a veľmi dobre vedia, ako zariadiť, aby sa detičky na pobyt v škôlke tešili. Prioritou je rozvíjanie

ľudových tradícií so zameraním na tance, hry, piesne ľudovej slovesnosti a druhou prioritou sú aktivity detí na dopravnom ihrisku pri škôlke, na ktorom predškôláci získavajú poznatky a vedomosti dôležité pre ich ďalší život. Asi najväčšiu radosť majú z kolobežiek, bicyklov, dopravného značenia a odychovej časti s preliezkami, pieskoviskami a šmýkačkou. Deti sa veľmi tešia aj na výtvarné práce, jednoduché „vedecké“ pokusy, radi tancujú moderné aj ľudové tance. K dispozícii majú ušité kroje, rôzne sukne a tričká na moderné tance, mažoretkové vystúpenia a pod.

„Trápi ma nedostatok finančných prostriedkov na prevádzku, opravu bicyklov, kolobežiek... Museli sme vyradiť šlapacie autička a niektoré bicykle, ktoré už nespĺňajú bezpečnostné podmienky. O to viac ma tešia sponzorské dary od rodičov terajších aj minuloročných detí,“ dodala pani Majdaková.

A na otázku, aké sú dnešné deti, po krátkom zamyslení povedala: „Deti sú stále rovnaké... Úprimné, zvedavé, hravé... Len v dnešnej dobe sa trochu zmenila ich výchova... Rodičia pestujú akýsi kult „nedotkní sa môjho dieťaťa“ a občas zabúdajú, že ho treba viesť aj k zodpovednosti, slušnosti a tolerancii. Deťom však treba okrem láskavosti a starostlivosti stanoviť aj hranice správania sa a pravidlá slušnosti... A v dnešnej dobe sa akosi častejšie stáva, že na to rodičia zabúdajú.“

(ďur)

Pri príležitosti 580. výročia prvej boli na slávnostnom zasadnutí

Edita Michalíková – za viac ako 40-ročnú starostlivosť o chod a výzdobu kostola

Emanuel Králik – za jeho ochotu, snahu a odpracovanie murárskych prác na stavbe miestneho obecného úradu, kostola a Domu smútku. Ako poslanec OZ viedol 4 roky stavebnú komisiu.

Anna Justová - učila na našej škole od roku 1961, jej rukami prešli dve generácie žiakov a tri volebné obdobia pracovala v kultúrnej komisii pri obecnom úrade.

Alena Hejtmánková – za zviditeľnenie obce ako prebornička ČSR v ľahkej atletike – trojboji a ako Majsterka Slovenska v päťboji. Na akademických hrách v Budapešti vytvorila nový časový rekord v behu na 200m. V roku 1968 jej ÚV ČSZTV udelil titul Majster športu. V obci bola poslankyňou MNV a vo výbore TJ.

Jozef Zadžora - ako vojak z povolania obhájil vedeckú aspirantúru a titul CSc. Pôbil ako náčelník Vojenskej politickej akadémie, tiež vo vedúcich funkciách Ministerstva obrany SR a dosiahol hodnosť generála. V obci pracuje ako

predseda Pozemkového združenia Povina.

Peter Varga - podieľal sa na výstavbe Domu smútku, veľa brigádnických hodín venoval aj zveladeniu areálu TJ. Dve volebné obdobia pracoval ako poslanec OZ a tiež viedol stavebnú komisiu.

Jozef Damaška - ako poslanec OZ pracoval štyri volebné obdobia v rôznych komisiách a brigádnicky pomáha v obci pri rôznych akciách. Ako harmonikár pomáha udržiavať ľudové tradície v obci.

Margita Šplháková - od roku 1971 pracuje vo verejnej správe. Najskôr ako poslankyňa MNV, potom ako tajomníčka a kultúrna pracovníčka. Od roku 1988 stojí na čele obce, je tomu už úctyhodných 30 rokov.

Jana Bendová - vo verejnej správe sa pohybuje od roku 1991. Ako poslankyňa OZ pracovala tri volebné obdobia, z toho dve bola zástupkyňou starostky. Dodnes pracuje v kultúrnej komisii, dianie v obci zachytáva fotoobjektívom, vedie obecné albumy a 20 rokov stojí na čele Únie žien. Šesť rokov pod jej vedením vychádzali „Noviny z Poviny“.

Kultúra Poviny v kocke...

Aj v obci Povina dbajú na kultúrne vyžitie svojich obyvateľov. O najnovších podujatiach nám porozpráva pracovníčka miestneho obecného úradu p. Janka Bendová.

o Aké kultúrne podujatia organizujete v Povine?

- Sú akcie, ktoré sa už stali tradíciou, ale organizujeme aj také, ktoré si vyžiada vzniknutá situácia. Medzi tie prvé patrí Deň matiek, obecné hody, mesiac úcty k starším a Mikuláš deťom. Tieto akcie sa nám osvedčili, obyvatelia si už na ne zvykli a nás teší, že môžeme do nich

zapojiť aj naše deti. Spolupracujeme s miestnou materskou a základnou školou. Deti radi ukážu, čo v nich je, a rodičia si to radi pozrú a môžu sa nimi popýšiť. Veľmi oceňujeme aj prácu ZUŠ, ktorá funguje v obci ako pobočka ZUŠ v Kysuckom Novom Meste. Vítame, že naše nadané deti program vykryjú a my tak nemusíme volať iné súbory, čo by bolo pre našu obec finančne náročné. Oceňujem najmä spoluprácu s Františkom Mrmusom a jeho talentovanými deťmi. Tieto akcie navštevujú naši

občania v hojnom počte a vždy sa nesú v príjemnej atmosfére.

o Poriadate v obci aj plesy?

- Áno, každoročne sa konajú dva. Katarínsky ples organizuje základná škola a v januári v spolupráci s našou obcou organizujú ples aj miestni včelári. Osvedčil sa tiež Majáles, ktorý zorganizovala Rada školy. Rada by som spomenula ďalšiu veľmi pôsobivú kultúrnu akciu, pre zmenu v náboženskom duchu, ktorou bola vysviacka zreštaurovaného kamenného kríža v osade Tatarovce. Konala sa v októbri minulého roku. Kríž bol postavený na podnet obyvateľov Tataroviec ešte v roku 1902. V tom období odišli

obyvatelia Tataroviec za prácou do Ameriky a kríž vznikol práve z ich finančných prostriedkov na znak vďaky, že sa im darí. Postavený bol z pieskovca, ale už sa na ňom podpísal zub času a bola nutná oprava. Celej akcie sa ujala naša rodáčka z Tataroviec, pani Irena Janíková. Čo všetko to obnášalo, by bolo na samostatný príbeh. Slávnosť vysviacky bola krásna

akcia, ktorá spokojne kutočnila sa s občanmi, ľudovými vzácnymi hosťami. Dve množstvo obyvateľov komisia pod vedením ničanovej. Žien v dobie, obslužia

o Tento rok je nimočný, nakoľko výročia prvej boli v obci Povina menili toto výročie

- V duchu 580. somnej zmienky žili už od začiatku oslavy sa konajú začala dňa 17. kultúrnym stretnutím ne zasadalo o Za účasti posi

písomnej zmienky o obci Povina a ocenení aj jej obyvateľia

Zľava: Ing. Jozef Zadžora CSc., Anna Justhová, Emanuel Králik, Mgr. Jozef Damaška, Jana Bendová, Alena Hejtmánková, Edita Michalíková, Peter Varga, Margita Šplháková

pojila mnoho ľudí. Us-
väť omša, stretli sa
vá hudba, nechýbali
Do príprav sa zapojilo
vateľov a aj kultúrna
dením Márie Ochod-
ky rady napečú, vyz-
a aj poupratujú...

**pre Obec Povina vý-
olko je rokom 580.
písomnej zmienky
. Ako ste si pripo-
ročie?**

0. výročia prvej pí-
ky o našej obci sme
iatku roka. Samotné
ali tri dni. Úvodná
augusta v miestnom
edisku, kde slávnost-
becné zastupiteľstvo.
lancov a pozvaných

hostí bola pokrstená monografia,
a keďže už v minulosti sa u nás ujala
tradícia, že pri okrúhľom a polook-
rúhľom výročí obce je niektorým
obyvateľom udelená Cena obce
za jej rozvoj a propagáciu, aj tento
rok si ocenenie odniesli vybraní
obyvatelia. Ocenenie občanov býva
zdokumentované v Pamätnej knihe
obce.

**o Príprava takéhoto podujatia si
vyžiadala asi veľmi veľa úsilia...**

- Áno, ale my máme v obci veľa
ochotných obyvateľov, ktorí radi
pomôžu. Veľmi pomohli aj ženy
z miestnej organizácie Únie žien,
ktoré boli poriadne vyťažené a pani
starostke ustavične k dispozícii. Do
príprav obecných osláv dokonca za-
pojili aj svojich mužov.

(ďur)

Nová monografia o obci Povina

Pri príležitosti osláv 580. výročia prvej písomnej zmienky o obci Povina sa miestni poslanci a predstavitelia obce rozhodli pre vydanie novej monografie. Na knihe spolupracovali historik Mgr. Richard Lacko PhD., etnografka Mgr. Helena Kotvasová, archeológ Mgr. Tomáš Kopták. Spracovateľom bol Michal Lašut z vydavateľstva Fomi, s.r.o., Vrútky. Pri tvorbe spolupracovali aj pani starostka a pracovníčka obecného úradu pani Janka Bendová. Veľa fotografického materiálu pochádza od pána Rudolfa Mozola. Kniha je o histórii obce, z pohľadu archeológie dejín do roku 1849, v medzivojnovom období, ďalej je v nej zaznamenaný vývoj obce od roku 1945 až po súčasnosť. Projekt financovala obec, sponzori a Žilinský samosprávny kraj. Touto cestou pani starostka všetkým zúčastneným na jej tvorbe ďakuje. Samotný krst knihy sa uskutočnil dňa 17. augusta 2018 na slávnostnom zasadnutí obecného zastupiteľstva. Krstným otcom monografie bol vydavateľ pán Michal Lašut a poslanec NR SR, podpredseda Žilinského samosprávneho kraja Ing. Milan Laurinčík. 19. augusta. 2018 slávnostne uviedol monografiu do života pán dekan ThLit. Peter Holbička. Občania knihu privítali, čoho dôkazom sú veľmi dobré ohlasy a záujem o jej kúpu. Zaujímavosťou si môžu novú monografiu o obci Povina zakúpiť na miestnom obecnom úrade, jej cena je 20 €.

(ďur)

Jolana Petreková z Poviny je ozajstnou umelkyňou – udržiavateľkou tradícií

Každá obec bez ohľadu na svoju rozlohu má svojho starostu či starostku, ale aj obyvateľov, ktorí robia vždy niečo navyše, hoci to v náplni práce vôbec nemajú. Niektoré obce majú svoje špecifické podujatia a akcie, oslavy a jarmoky, v niektorých sa obyvatelia stretávajú viac, inde menej, v niektorých s veľkou radosťou a spolupatričnosťou. Jednou z obcí, ktorá sa môže pyšiť skvelým kolektívom je Povina so svojou Úniou žien, ktorá združuje viac ako dvadsať, pre kultúrnu obec veľmi zaslužilých členiek. Jednou z najvýraznejších je pani Jolana Petreková, rodená Povinčanka, čiperná a veľmi akčná dáma, čo je vidieť hneď na prvý pohľad. Podľa svižnosti v kroku by ste jej tipovali o desať rokov menej, podľa krásneho hlasu by ste ju odhadli na rozhlasovú hlásateľku. Nenúteným príjemným vystupovaním vzbudzuje prirodzenú autoritu, a vám ani na um nezíde pýtať sa, prečo práve ona celých dvanásť rokov pracovala ako vedúca skoro tridsiatim verejnoprospešným pracovníkom obce. Tejto práci sa venovala naplno, a aj vďaka jej trpezlivosti, zdravému nadhľadu a vôli v obci stojí Dom smútku, je obnovený Kultúrny dom, dlažba pred kostolom a veľa iných záležitostí, spojených s plynulým chodom obce. Pani Jolana je pragmatická starostlivá žena so šikovnými rukami, ktorá neváha priložiť ruku k dielu, nech ide o čokoľvek, čo prispieva k prosperite miesta, v ktorom žije. Záleží jej na svojej rodnej obci a na

tom, aby sa obyvatelia cítili príjemne počas všedných, ale i sviatočných dní. Pred desiatimi rokmi, na podnet predsedníčky ÚŽ Jany Bendovej, ktorá veľmi túžila obnoviť ľudové tradície v obci, sa rozhodli „uniožienky“ chodiť „po turvoni“, ako fašiangový sprievod. No a tu si pani Jolana prišla na svoje. Nielenže masky zo všelijakých pozberaných materiálov ušila, ale aj s precíznosťou jej vlastnou ich vyzdobila. Keď bolo treba vyšívala, batikovala, dokonca vyrobila klobúky. Tak majú v sprievode krásnu cigánku, prespánku, bosorku či vodníka, kominára alebo gazdu. Postupne masky dorábala podľa potreby. Sama si do fašiangového sprievodu oblieka masku krásneho strašiaka. Okrem toho obliekla do svojich výtvorov aj čerta a anjelov, ktorí chodia s Mikulášom. Väčšiu časť svojho života pracovala ako krajčírka v niekdajšom žilinskom Vzoro-deve, neskôr v inej krajčírskych dielni. Šitie odevov postupne vytlačal súčasný obrovský trh s oblečením a lacnými syntetickými látkami, a stalo sa namáhavou nedocenenou prácou, ktorou sa bolo ťažko užiť. Únavné hodiny v krajčírskych dielni si pýtali daň v podobe bolesti chrbtice a neustále sústredených očí, a preto sa pani Jolana šitie venovala čoraz menej. Napriek tomu sa rozhodla priateľkám z Únie ušit kroje, po ktorých aj ony túžili. Aby si na tradičný povinský jarmok, hody a iné folklórne udalosti nemusela obec kroje požívať od susedov z Ky-

Pani Petreková so ženami v jej krojoch

suckého Lieskovca, aby mala svoje typické a vlastné. Tie z kysuckých oblastí nevynikali bohatým zdobením, výšivkami či ornamentami, boli skromné a jednoduché, bez honos a príkras, ktorými vtedajší ľud na severe Slovenska neoplyval. Pani Petreková mala pred sebou inšpiráciu v podobe krojov svojej mamičky, ktorá ich nosila takmer celý svoj život. Výroba jedného kroja zaberie okolo desať až dvanásť hodín, a napriek skromnosti výrobkyne si zaslúži nemalú pozornosť. Ušití kroj znamená len namáhavú fyzickú prácu, ušití kroj znamená zachovávať hodnoty, pokračovať v tradíciách, pripomínať si svojich predkov a sprítomňovať si ich pocity. Pre vyššie spomenuté zdravotné dôvody pani Jolana netuží šití vo veľkých množstvách, ako sa sama vyjadřila, bola to akási čerešnička na torte celoživotnej práce v krajčírskych dielni. Skutok pre priateľky, pre Úniu žien, pre obec, aby sa aj prostredníctvom

týchto typických ľudových odevov stala o čosi krajšou a rázovitejšou oblasťou v čase slávnostných chvíľ a udalostí. Kroj sa skladá z viacerých častí – základ tvorí sukňa, šorc – zástera, lajblik – vesta, na hlavách ženy nosievali šatky alebo party na významnejšie udalosti, bohato zdobené stuhami a korálikmi. Látky pani Petreková zhaňala od dodávateľov z Krásna nad Kysucou (brokát), no o typické „krojové“ látky je núdzou, a tak si pomohla aj internetovými obchodmi. Klobúk dole pred touto dynamickou dámou kráčajúcou na pulze dňa, využívajúcou moderné technológie. Jej energiu a ctižiadostivosť meniť veci, ktoré sa zmeniť dajú, jej môžu závidieť aj oveľa mladšie ženy. Nech nám je jej vitalita inšpiráciou ešte dlhé roky, nech nám je dôkazom, že človeku stačia dve ruky a vôľa na to, aby sme hýbali svetom okolo nás, aby sme ho pretvárali v krajšie a znesiteľnejšie miesto. - Júlia Jaššová -

Multifunkčné ihrisko v Povine

V obci Povina nedávno vzniklo nové multifunkčné ihrisko, ktoré bolo financované z peňazí EÚ a obce. Využívajú ho hlavne žiaci základnej školy počas školského roka, mimo vyučovania ho využívajú deti a mládež z Poviny, ale aj záujemcovia z okolia. Poplatok za prenájom ihriska je 10€/ hod. pre miestnych obyvateľov, pre ľudí mimo obce je cena prenájmu 15€/ hod. Pre verejnosť je ihrisko k dispozícii každý pracovný deň od 14,00 hod. do 21,00 hod., cez víkendy od 9,00 do 21,00 hod. Ihrisko nezostáva prázdne ani počas prázdnin, kedy je sprístupnené vždy od 9,00 do 21,00 hod. Správcom multifunkčného ihriska je Michal Vlček (na snímke), ktorý sa stará veľmi vzorne o jeho bezproblémový chod, prenájom a údržbu. Za túto službu obci mu starostka aj touto cestou chce veľmi úprimne poďakovať. V prípade záujmu je možné kontaktovať ho na čísle 0903 832 635. (ďur)

Včela, napriek svojmu útlému okrídlenému telíčku, je nielen užitočným druhom hmyzu, ale druhom nevyhnutným pre život na našej planéte. Divokých včiel žijúcich v dutinách stromov vo voľnej prírode je čoraz menej, najmä pre výskyt škodcov, vírusových ochorení, plesní a iných problémov, ktorým bez pomoci človeka len ťažko dokáže čeliť. Súčasné poľnohospodárstvo využívajúce pesticídy a fungicídy napáda a narúša prirodzenú flóru, naopak, siatie rastlín ako peľuška, lucerka, pohanka a ďatelina v agropríemysle absentuje. Pestrosť flóry pravidelne kosených lúk zaniká a s nimi aj včelstvá. Včelárov na Dolných Kysuciach je asi 150, fungujú

sa „stáča“ v letných mesiacoch a jeho množstvo závisí hlavne od počasia - za uplynulý rok včelári zaznamenali 37 kilogramov zo šiestich nevelmi výkonných včelstiev. V roku 2018 majú 15 rodín, 13 z toho patrí zväzu. V minulosti sa med zozbieral až na jar od včiel, ktoré prežili zimu. Včely sú ohrozované najmä parazitmi vo forme klieštikov, ktoré po pricucnutí na žlté telo včely vysávajú jej hemolymfu – bielu tekutinu, ktorá im koluje v tele. Jedným z ďalších škodcov je mola, ktorá, ak sa vo forme vajíčka dostane do včelých plástov, v štádiu húsenice v priebehu troch dní skonzumuje až tisícšesťnásobok svojej hmotnosti z

typov dominuje drevená vyrezávaná socha medveďa, ktorej autorom je Ján Rajtek. Vznikla počas rezbárskeho sympózia v roku 2010. Telo medveďa ukrýva úl. Ďalšia socha medveďa je od Michala Kopáska a Mariána Zborovančina. Do budúcnosti pán Belan plánuje zorganizovať podujatie v spolupráci s Klubom drotárov. Pravidelne organizujú svoje akcie s miestnou Úniou žien, jednou z nich je Včelárska nedeľa prvú augustovú nedeľu, ale aj každoročná prednáška Chov matiek, konajúca sa v máji.

Miloš Belan (vľavo)
- vydymovanie úlov

Miloš Belan spolu s Milanom Damaškom s úsmevom prirovnávajú včely k ženám – rovnako svojhlavé, neskrotné a nikdy sa nemýliace...

samostatne, ale zároveň môžu byť súčasťou Zväzu slovenských včelárov (ďalej len ZSV). Táto organizácia zastrešuje všetky aktivity týkajúce sa vzdelávania nových záujemcov o včelárstvo, vzdelávania detí formou včelárskych krúžkov, rozširovania a vymieňania si vedomostí z praxe skúsených včelárov, pobáda k činorodým aktivitám.

Od roku 2008 sa v Povine budú krásna včelnica v blízkosti hory, ktorá na čele s pánom Milošom Belanom ponúka možnosť privoňať k medu, k pozorovaniu presnej a nikdy neustávajúcej aktivity včiel, ale aj možnosť priamo sa o včely starať. Zakrmovať, ošetrovať, pripravovať im čo najlepšie „pracovné“ prostredie a dúfať, že po zime ich v úloch ostane čo najviac. Každým rokom počet včiel klesá a ubúda. Med

vosku. Jedným z ozdravujúcich procedúr je napríklad „vydymovanie“ úlov pomocou účinných látok (amitraz, fluvialinát), ktoré sa vo forme aerosólu dostanú do úla a vyvolávajú v telách blanokřídneho hmyzu reakciu, vďaka ktorej dokáže zo seba kliešťa zhodiť. Ďalšou dôležitou vecou je včely kŕmiť medom alebo cukrom. O ostatné sa postarajú sami. Majú obdivuhodnú schopnosť navigácie, poznajú svoju „adresu“, svoj úl, svoju kráľovnú a do plástov, ktoré si vytvárajú v typických šesťuholníkových tvaroch kladú vajíčka ale aj nektár, neskôr sa meniaci na kvetový med. Každá včela opeľuje len jeden druh kvetov – podľa toho vieme rozoznať, či je med agátový, malinový, lipový alebo čerešňový. Povinskému včelínu okrem pestrofarebných úlov rôznych

Pán Miloš veľmi pekne ďakuje za darovanie 2 percent daní všetkým súkromným aj verejným osobám, dedinským a lesným urbaniátom, priateľom, ale aj úplne cudzím ľuďom, ktorí si uvedomujú dôležitosť chovu včiel a chcú ho podporiť. Vyzbierané financie budú použité na postavenie domčeka na apiterapiu so štvormiestnou kapacitou. Vnútri bude umiestnených dvanásť úlov za siečkou a ľudia, ktorí sa chcú pomocou energie, ktorú včely vyžarujú, liečiť, tu budú môcť prísť a zotrvať v ich liečivej prítomnosti, dýchať vzduch preniknutý ich liečivým fluidom. Okolo domčeka budú štyri záhradky s liečivými bylinkami. Od októbra sa znova otvára krúžok pre deti, ktoré sú vo včelárstve veľmi aktívne a úspešné. Zapájajú sa do súťaže Mladý včelár, ktorú organizuje

SZV Nová Baňa. Slovenské deti vyhrali v minulom roku medzinárodnú súťaž vo Francúzsku. Jednou z najväčších hodnôt, ktoré môžeme našim deťom zanechať, je pozitívny vzťah k prírode a dôraz na jej ochranu. Ďakujeme povinským včelárom, že sa na tejto výchove v obrovskej miere podieľajú.

Pán Miloš Belan spolu s dlhoročným zaslúžilým členom Milanom Damaškom s úsmevom prirovnávajú včely k ženám – rovnako svojhlavé, neskrotné a nikdy sa nemýliace. Včely nikdy nespia.... a treba ich chrániť.

Aktuálne prebiehajúce akcie a novinky na oficiálnej stránke SZV – www.vcelari.sk a <http://kysuckenovemesto.vcelari.sk/>

- Júlia Jaššová -

Ochotný občan Ervín Paršo

Neustále sa v obci boríme s odpadkami a separovaným zberom. Sami sebe znepriemňujeme život aj životné prostredie. V plastoch je všeličo a hlavne zvyšky jedál, čo láka zver a na skládkach to vyzerá, ako po boji. U Belanov noc, čo noc chodí diviacia zver a rozvláka to po okolí. A tak sa vymyslelo riešenie – klietka na plastové vrecia. Pracovníkov na VPP máme „až“ jedného a tak náhodou medzi rečou sa toho ujal vždy ochotný Ervín Paršo. Často to tam upratoval, takže tiež mu ten neporiadok nedal pokoj. Tak vykopal jamy, zabetónoval stĺpiky, pozval mriežky, ešte aj bránku zhotovil. Len tak, bez nároku na odmenu. Starostka zabezpečila materiál a pomocníka z VPP. **Ďakujeme!**

Hasiči v Povine oslavovali

V auguste v tomto roku oslávil dobrovoľný hasičský zbor v Povine už svoje 95. výročie založenia. Dobrovoľní hasiči pod vedením Miroslava Bajánka a Emila Šefára sa tak po dlhšej pauze opäť stretli a pri tejto príležitosti sa zúčastnili aj slávnostnej omše, poriadanej pri príležitosti 80. výročia prvej písomnej zmienky o obci. Súčasný veliteľ DHZ, p. Miroslav Bajánek, je veliteľom hasičov v Povine od roku 2016, k hasičom sa však radí už od detstva. Najskôr súťažil ešte ako chlapec v žiackej kategórii, neskôr za dorast a za mužov. V obci by chcel činnosť hasičov pozdvihnúť na vyššiu úroveň, zatiaľ však nie je spokojný s počtom členov v zbere.

„Privítal by som ich viac, a aj detí. Veľmi nám však chýba aj hasičské auto, pri nácviokoch síce používame protipovodňový vozík, ale hasičské auto to nenahradí. Verím, že po

jeho zakúpení by bol aj záujem zo strany ďalších dobrovoľných hasičov vyšší. Zatiaľ som rád, že sme dokúpili aspoň ľahký zásahový oblek, zásahovú obuv, prilby,“ povedal nám. V súčasnosti pracuje p. Bajánek v závode Schaeffler ako profesionálny hasič, kde taktiež odovzdáva svoje skúsenosti. (ďur)

Počas oslavy 95. výročia DHZ – 19.8.2018 - si hasiči aj zasúťažili. Podporiť ich prišla aj starostka (vľavo)

Zo života poľovníkov v našom revíri

Poľovný revír Povina bol v súčasnej výmere 3908 ha uznaný ešte v roku 1997. Tvorí ho časť obcí Povina, Kysucký Lieskovec, Lodno, Dunajov a Budatínska Lehota. V revíri je vybudované nespočetné množstvo senníkov a krmelcov, posedov i solísk. Poľovníci v Povine sa starajú a pravidelne obhospodarujú cca 5,3 ha políček pre zver. V marci 2016 sa PZ Kremienok so sídlom v Povine zmenil na poľovnícku spoločnosť PS Kremienok.

Predsedom sa stal Vladimír Trúchly, podpredsedom Ing. Daniel Janek, poľným hospodárom Jozef Kloska. PS Kremienok má 45 členov, 15 dočasných členov, 5 čestných členov. Členmi PS Kremienok sú hlavne vlastníci poľných pozemkov a obyvatelia obcí, v ktorých majú prenajatý „výkon práva poľovníctva“. Poľovníci obhospodarujú prenajaté pozemky v zmysle zákona o poľovníctve, ktorý, okrem iného, určuje aj dobu lovu a počet kusov, ktoré možno od-

loviť. Hlavnou úlohou PS Kremienok je zachovanie takej početnosti zveri, ktorá bude mať dostatok potravy a životného prostredia bez toho, aby dochádzalo ku škodám na poľných pozemkoch. Takýto stav je však možné dosiahnuť len vtedy, keď sily spoja poľovníci, vlastníci pozemkov a aj široká nepoľovnícka verejnosť a spoločne zabránia, aby sa zveri zbytočne narušalo jej prirodzené prostredie bezohľadným vyrušovaním

a nevhodným obhospodarovaním pozemkov. V súčasnosti poľovníci z Poviny zaznamenávajú zvýšený výskyt jelenej zveri a znížený výskyt srnčej zveri. Zvýšenie jej početnosti sa snažia dosahovať starostlivosťou v zimnom období, prípravou dostatku objemového krmiva a pravidelným prikrmovaním. V poľovnom revíri sa hojne vyskytuje aj diviacia zver, ktorej stavy narástli do početnosti, kedy je potrebné pristúpiť k jej redukcii.

V roku 2017 bolo ulovených 170 ks diviacej zveri. Poľovníkom PS Kremienok sa podarilo uloviť až 4 medailové diviaky. Na diviaciu zver organizujú spoločné poľovačky, ktoré majú vysokú úroveň. Už niekoľko rokov zaznamenávajú poľovníci vo svojom revíri aj výskyt danieľej zveri, ktorej sa v našich podmienkach darí. Z dravej zveri sa v poľovnom revíri vyskytuje medveď, vlk, rys, líška, jazvec, kuna.

Zľava: Ing. Jozef Zadžora (člen rady), Milan Obrk (člen rady), Ing. Daniel Janek (tajomník), Vladimír Trúchly (predseda), Jozef Kloska (poľov. hospodár)

(ďur)

Stavanie prístrešku na ihrisku TJ Slovan Povina

O pár týždňov bude mať Ján Kocúr z Poviny za sebou svoje prvé poslanske obdobie v obci Povina. Sám hovorí, že to bola obohacujúca skúsenosť, profesijná aj ľudská, snažil sa pomôcť tam, kde to bolo najviac potrebné, spolupracovať s ľuďmi, ktorí prišli s dobrými nápadmi a neváhať ich podporiť. Aj jeho zásluhou sa pri futbalovom ihrisku rozrástol klub Slovan o veľký prístrešok, kde sa pravidelne združujú miestni občania, a aj vďaka ktorému obecné podujatia Únie žien či iných spoločností získali na priestorovej kvalite; dotvára celkový profil rôznych spoločenských akcií. Pán poslanec je zviazaný svojou vďakou sponzorom, bez ktorých by realizácia, napriek množstvu nápomocných a pripravených rúk, bola len víziou, len plánom, nákrešom na papieri: Obecnému úradu na čele s pani starostkou Margitou Šplhákovou, Jánovi Pavlusovi, podielníkom súkromného spoločenstva lesov na čele s Ferom Dadajom, pneuservis - Dudek, krčme Pod lipou, Zber-

Ján Kocúr z Poviny je šikovným poslancom, ale ešte šikovnejším hokejovým trénerom

ným Povina, píle - Peter Karas, stavebninám - Slavo Kubinec, záhradníctvu Hedera - Martin Nechala, STAVTIP-u - Trúchly Vladimír, Real-u - Albín Brodňan, EKOSTAV - Pavol Šutý, a najväčšou mierou starým pánom z TJ SLOVANu POVINA, ale aj Únii žien v Povine.

Financie sú potrebné v každej oblasti života, ktorý sa má nutne skvalitňovať. A je to tak nielen vo sfére verejného života, ale aj tej súkromnej. Pán Kocúr už vyše 15 rokov pracuje ako živnostník, podniká so Zbernými surovinami a stavebným materiálom, štrkom, pieskom, baleným uhlím. Málokto možno pozná jeho predchádzajúcu kariérnu oblasť pôsobenia. Ján je bývalý hokejista, najlepší strelec r. 1996 za MŠHK Žilina, kde doteraz pôsobí ako asistent trénera. Trénoval rôzne vekové a výkonnostné kategórie, od najmenších „prípravkárov“ - školárov, cez školácke, dorastenecké a juniorské družstvá, vrátane mužov. Trénovaní sa začal venovať po skončení svojej hokejovej kariéry, ktorá sa vo forme viacerých zranení a úrazov odrazila na zdraví a na aktívnej forme účasti v hre. V súčasnosti si hokej zahrá každý pondelok, rekreačne, oddychovo, so svojimi niekdajšími spoluhráčmi a ostatnými trénermi. Tých musí byť najmä na detských tréningoch vyšší počet (na jedného trénera pripadá maximálne 5-7 detí), keďže ide o tvrdý a nebezpečný

šport. Najmenšie detičky trénujú v nízkych frekvenciách, menej na lađe, viac „na suchu“ - cviky na rozvíjanie koordinácie pohybov, výbušnosti, sily a rýchlosti. Hokej je šport zahŕňajúci skutočne každý aspekt motoriky, vrátane gymnastických zručností, a následne dôležitej regenerácie. Starší chlapi, junióri a dorastenci trénujú okrem tzv. regeneračného pondelka každý deň - utorky a stredy majú dvojfázové tréningy v ranných aj večerných hodinách, víkendy zaplňajú zápasy. MŠHK Žilina sa každý rok môže popýšiť hráčom, o ktorého prejaví záujem hokejový agent a na základe hokejových zručností a vedomostí, ho zaradi do lepšieho, často zahraničného klubu. Jednými z takýchto hráčov, ktorých trénoval aj pán Ján Kocúr sú Marek Hrivík, Peter Cehlárik, Marek Korenčík, Stanislav Horanský, Dominik Reháč, Patrik Rogoň, Filip Ondruš, Maroš Mikoláš, Jakub Emil Mendrej, Róbert Lantoši, atď.

Hokej otvára dvere do sveta, Ján Kocúr vďaka nemu mal možnosť navštíviť množstvo európskych krajín a hokejových krajín mimo EÚ a iných kultúr, rozšíriť obzory, zväčšiť prehľad, čo je pridanou hodnotou v akejkolvek životnej oblasti. Ladovému športu sa venuje od svojich desiatich rokov, dosť neskoro začiatok úspešného hokejistu, napriek tomu vlastnou ctížiadostivosťou a drinou všetko dobehol. Hokej je šport vyžadujúci si železnú disciplínu, v minulosti bol viac o technike, dnes o rýchlosti a sile, dôležitú úlohu zohráva psychické nastavenie. V MŠHK Žilina trénuje aj niekoľko dievčat, priamo úmerne narastajúcu veku a obdobiu dospievania však ich fyzické predispozície nestíhajú tým chlapčenským.

V šlapajách pána Kocúra pokračuje aj jeho pätnásťročný syn Janko, tiež aktívny hráč MsHKM Žilina dorast.

Obec Povina je na pána poslancu veľmi hrdá, aktívnych činorodých ľudí je potrebných v každom smere, v samospráve obcí obzvlášť. Tam, kde je energia, je aj sila a chuť meniť veci a zaužívané stereotypy, posúvať sa dopredu, vidieť zhmotnené výsledky svojej snahy. Tak ako v športe, aj v živote.

- Julka Jaššová -

Zo života samosprávy v Povine...

Aj tento rok sa uskutočnila výstava ručných prác, ktorú zorganizovala Zuzana Nižníková s kultúrnou komisiou. Zaujali drevené vyrezávané obrazy, ktorých autorom je Štefan Medzihorský, nemej zaujímavé boli priam umelecky zdobené výrobky z kože, ktoré poskytol Jaroslav Králik. Novinkou boli háčkované zvieratka a rozprávkové postavičky od Katky Švaňovej z Uhlísk.

V obci sa každoročne tešia na akciu „Vítanie detí do života“. Tento rok ich bolo dvanásť. Počet narodených detí veľmi ovplyvňuje chod materskej a základnej školy, že je detí žiaľostne málo, pociťujú v obci veľmi intenzívne.

Konečne sa podarilo dať do poriadku most v osade Tatarovce, ktorý bol porušený z dôvodu podmytia a opäť sa upravila aj regulácia v potoku. Poslankyňa obecného zastupiteľstva Alena Chudinová so starostkou tak spoločne splnili požiadavku miestnych občanov.

Obecné slávnosti

Pri príprave obecných osláv, asi najviac sa realizovali uniožienky. Boli nápomocné obecnému úradu a starostke na každom kroku. Upravovali a zdobili priestory ihriska, dva dni piekli koláče, zdobili kostol, chystali obetné dary a pohostenie po slávnostnej omši, v krojoch a historických kostýmoch oživilí alegorický sprievod, obsluhovali a upratovali. Dokonca zapojili aj svojich mužov. No a po oslavách ešte ponatierali stoly a lavice v prístrešku TJ, nakoľko sa to pred hodami nestihlo.

Čo nás trápi ?

že každý, s kým hovoríte, super separuje... a skládky odpadov nám neznáme „čudo“ znečisťuje.

Čo nás teší ?

že sused susedovi bratom je, že ľudské teplo nás najviac zohreje.

Spoločenská kronika obce Povina za rok 2017

Bocian nám priniesol

Sofia Matejčíková, Matias Trúchly, Aneta Rakovanová, Michal Matúš, Matej Králik, Ema Gabajová, Leonard Dršman, Boris Haviernik, Tereza Tomašcová, Patrik Helt, Alenka Krčmariková, Matias Chudina
... nesmelým bozkom začína rozprávka, končí sa úsmevom malého dieťatka...

Svadobné zvony zvonili

Lucia Vlčková a Vladimír Fábik
Michal Vojár a Simona Špiriaková
Ingrida Belicová a Stanislav Locher
Katarína Rajdíková a Jozef Minarčín
Mgr. Daša Drugová a Daniele Colasanti
Bc. Zuzana Šurabová a Denis Čokič
Daša Staňová a Marcel Pokorný
Radoslav Slovák a Ing. Mária Močenková
Marek Chudina a Barbora Šefárová
...nech sa Vám dobre darí, v tom krásnom manželskom raji ...

Opustili nás...

Štefánia Šurabová 84, Ján Sidor 63,
Štefan Mozoľ 58, Miroslav Barčák 50,
Mária Capková 79, Štefánia Michalková 86,
Emil Brodňan 77, Ján Krcho 86,
Eva Mozoľová 77, Jolana Boráková 66,
Anna Michalenková 85, Melánia Brodňanová 66,
Štefan Barčák 57, Rudolf Zovčín 66,
Mária Macková 96, Anna Šefárová 94
...odišli ste cestou, ktorou kráča každý sám, len brána spomienok ostala otvorená dokorán...

Jubilanti v roku 2018

Najstarší občania:

98 rokov: Helena Míhaldová
89 rokov: Ludovít Sova

85 rokov: Rudolf Slovák
80 rokov: Mária Hruzová

Anna Pavlusíková
Róbert Šplhák
Emil Paršo
Irena Belanová
70 rokov: Mária Belanová
Terézia Jančígová
Ivan Mozoľ
Elemír Šplhák
Kamila Galvánková
Štefánia Donátová
Ing. Stanislav Sidor
Veronika Brodňanová
Stanislav Karas
Ondrej Hlubina
Marta Turková
Mária Potocká

Prajeme:

...radosť z blízkych a z priateľov, na cestách životom za chrbtom strážnych anjelov...